

я дере, непременно ще си причини известна болка, но въ края на краищата той ще бжде доволенъ, че се освободилъ отъ нѣщо старо и изопачено, което постоянно го е спъвало. На кого не е приятно да съблѣче старата си дреха и да облѣче нова? Затова, именно, всѣки съблича старата си дреха и облича нова. Старата дума „дране“ се е превърнала въ „събличане“. Като кажемъ дране, разбираме такова действие, при което срѣщаме голѣма съпротива. При събличането, обаче, съпротивата е малка. Ето защо, когато деремъ кожата на животнитѣ, ние имъ причиняваме болки и страдания. Лесно се съблича дреха, мжно се дере кожа.

И тъй, всѣки човѣкъ има известни навици, отъ които мжно се освобождава. Докато се освободи отъ тѣхъ, той се намира на тѣсно, въ дарж-дере. Щомъ се освободи, той е получилъ даръ. Значи, само тѣсното положение приготвя пжть къмъ придобиване на нѣкакъвъ даръ. Сжщото се отнася и до реализиране на нѣкаква идея. Преди да я реализирашъ, ти трѣбва да я осмислишъ, т. е. да я ограничишъ, да я поставишъ на тѣсно. Сжщото се отнася и до музиката. Въ първо време музиката е била повече индивидуална, съ по-малкъ обемъ; днесъ тя е повече идейна, колективна, съ по-голѣмъ обемъ и дълбочина. Сегашната музика се стреми къмъ изразяване на Божественото. За това ѝ помагатъ многобройнитѣ инструменти. И въ миналото е сжществувалъ сжщиятъ стремежъ, но тогава-